1870. XV évfolyam. 94-dik szám. Csütörtök, augusztus 11.

Megjelenik hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési dij:

Egész évre . . . . 10 frt. o. é.
Félévre . . . . . 5 „ 50 kr.
Évnegyedre . . . . 3 „ „ „
Egy hóra . . . . 1 „ „ „

Szerkesztői szállás: belső tordautcza **122.** szám.

Kiadó hivatal: középutcza Stein J. könyvkereskedése.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési dij: öt hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr. 2-szor 6 kr. 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdij.

Hirdetések felvétetnek: Bécsben: Oppelik Alajosnál (Wollzeile 22.) „ Haasenstein és Voglernél (Neuer-Markt 11 szám.) Pesten: Zeisler M. (Király utcza 60 sz.)

Nyilttéri czikkek sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál ltetik.

Előfizetési felhivás a „K. KÖZLÖNY“ 1870-ki XV-dik évfolyamára.

Hogy t. olvasóink **a küszöbön álló nagy fontosságu harczi eseményekről** rögtön és pontosan értesülhessenek, minden nevezetesebb eseményről **eredeti távsürgönyöket közlendünk.** A lap megjelenése közben érkezett **távsürgönyöket külön** adjuk ki és **vidékre is külön expediáltatjuk.** A más lapok által hozott táviratokat a „**Legujabb**“ rovatban találják fel t. olvasóink; ha a pesti táviratokkal érkeznek **nevezetesebb** hirek, ezeket a „K. Közlöny“ **rendkivüli** mellékleteként, **a pesti lapok megérkezte után pár órával**, külön lenyomatban hordatjuk szét.

A Szerkesztőség.

Előfizetési-díj:

Egész évre **10** frt., félévre **5** frt **50.**, évnegyedre **3** frt., egy hóra **1** frt. o. é.

Az előfizetési pénzek posta-utalványnyal kiadó **Stein Jánoshoz** (bel-középutczai könyvkereskedésébe) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

Álomlátó politikus.

(Brrr.) Vannak emberek, kiknek olyannyira szokásukká vált egy bizonyos tréfás előadás, hogy soha sem tudhatni: mennyi volt az elbeszélésben a való, mennyi a költészet; az ilyen fecsegést már régen meguntuk, midőn végre kisül, hogy az egészet csak álmodták.

Ez úttal egy ilyen álomlátó áll előttünk a „Nr. Fr. Lloyd“ szerkesztőjében. Horn nagyot és szépet álmodott! De kár, hogy a legtündériesb álom sem ér többet azon portékánál (a „volt“), melyért a tót semmit sem ad!

Horn, mint t. olvasóink is tudják — eddig se hallgatott; hanem most tovább „nem tettetheti magát süketnémának.“ Éles szemeivel „politikai alvajárókat“ fedez fel, kik nyakukat törhetik; a politikai mámortól szédelgőket szeretné egy „köbül vizzel“ leönteni, kijózanitni.

A kijózanodott új-balközép azt hiszi, hogy ebben az áfrikai hőségben valami irtózatos a hideg viz! Mint mindig, ugy most is csalódik; pedig eleget csotlott botlott a parlamentben, ügyelnie kellene a journalban.

Horn, mint nagy politikus, kinek sikerült egy új-balközépet meg nem teremteni, — pár hirlapi czikkből, melyeket ugy látszik meg sem értett — arra következtet, hogy „nálunk bizonyos körök nem gondolhatnak kevesebbre, minthogy Oroszországot minden áron háborura ingereljék.“ Vajjon igy gondolkozik e a kormány, Horn ezt nem tudja, de arról értesülve van, hogy Beust és Andrássy grófok „Napoleon barátságára rendkivül merész terveket épitettek“ — amolyan Don Quixotszerüen regényeseket. Ez nem lenne egyéb, minthogy „Franczia-országnak és Magyarország-Ausztriának jutott a magasztos elhivatás, Lengyelország feltámadásának eszméjét megtestesiteni.“ Hornnak erre nézve bizonyitékai: „a Reform“ és „Pest. Lloyd“ czikkei. Ily solid alapon állván a „Nr. Fr. Lloyd“ tudása, maga is felhevül a lengyel eszmétől, s elismeri, hogy Magyarország népe azzal rokonszenvez és hogy e nép nem megvetendő erőt lenne képes kifejteni; de arra inti, ne „áldozza fel saját életét, a nélkül, hogy a másét megmenthetné. Majd azzal vádol, nem tudni kiket, hogy „kalandos támadó harczot“ (Talán csak nem véli H. úr, hogy a „Ref.“ és „P. Lloyd“ czikkirói indulnak az orosz hadsereg ellen!) forralnak, s azon hatalom ellen akarnak „nyakra-főre háborut inditani,“ a mely a kormánylapok vallomása szerint is nálunk sikerrel izgatott.

Végül óva int Horn, hogy Európa nélkül ne induljunk e nagy eszme valósitására; hisz Franczia-ország a lengyel ügyet még egyetlen szóval sem pendité meg; Anglia hidegen veszi, egyetlen fontot sem áldozna érte; Itália nem is érti mire való. E szerint csak az egyetlen Törökország lehetne szövetségesünk, de ez a hatalom ezer felé van alá aknázva. Ha Európa nagyhatalmai nem merik az agyaglábu óriást bántani, ne próbáljuk mi egyedül „Lengyelországot markából kiszabaditani. Hagyjunk fel az örültség nagylelkűségével!“

Végre is Horn abban állapodik meg, hogy ha a kormány — mert hát ez, és nem a Deák-párt vajudik e roppant tervvel — ezeket a törekvéseket nyiltan meg nem czáfolja, akkor „az országgyülési pártok kell hogy tanácsoljanak és megmentsék“ az országot.

Nemde t. olvasók! furcsa egy politikus ez a Horn? Megjárta Párist és a félvilágot, mégis azt véli, hogy a kormányoknak kötelessége a politikus álomlátók visióit czáfolgatni, kivált a mikor ezeknek tetszik a legkényesebb kérdésekről álmadozni, holott józan politikus ilyesekről — a válságok idején hallgat. Nem tudja e Horn úr azt, hogy egy, e tárgyban megjelenő hivatalos czáfolatra minden politikai érzékkel biró ember azt mondaná: kell lenni valaminek a dologban. Holott biz abban csak annyi van, hogy a lengyel kérdésről minden politikai iró és journalista szokott koronként elmélkedni; hanem arra, hogy ez elmefuttatásokat valaki positiv tervek előfutóinak nézze, s azokkal hozza kapcsolatba — ehez akkora naivság kell, hogy a „legujonczabb“ publicistánál sem nézhető el. Hát arról ki tehet, hogy Horn a „Pest. Lloyd“ azon czikkéből, mely a felett elmélkedett, mi történnék, ha Oroszország a monarchia belügyeibe avatkoznék, s Galiczia számára ostromállapotot követelne — azt olvassa ki, hogy lengyel háborura készül Beust és Andrássy?! Bizony ennek a sajnos aberrationak csak Horn úr maga az oka; mert abból, hogy ha Oroszország tőlünk Galiczia elnyomatását követelné, mit a „Pest. Lloyd“ szerint is határozottan vissza kellene útasitanunk — azt olvasni ki, hogy minden áron háborut akar a kormány Oroszország ellen, s egyedül indul Lengyelország felszabaditására — bámulatos ákom-bákom-fejtő tehetség kandikál ki.

Én ugy voltam Horn fölfedezésével, hogy először átolvasva megdöbbentem; de, látva, hogy a „Pest. Lloyd“ és „Reform“ czikkiróinak lelkes szavaiból, a kormány Oroszország ellen indulására s Lengyelország felszabaditására czélzó törekvést olvas ki — végtére is jót nevettem; pedig hát Horn még nem mondotta el, hogy mindezeket csak ugy álmodta. Hiszem, hogy a t. olvasók is igy járnak ez ismertetéssel, látva, hogyan próbálja Horn a tevét a tű lyukán átbujtatni.

Nyilt levél küldőimhez.

Miután az ellenzék által annyira kárhoztatott 1867-dik XII-ik t.-czikk visszaadta a nemzetet magának, magunk rendelkezünk mindennemü ügyeinkről, s épen ezért szükségesebb mint valaha, hogy a létező körülményekkel tisztába legyünk.

Bizonyára többen lesznek olvasóim közzül, kik tapasztalhatták, hogy az ellenzék miután tények czáfolták meg azon állitását, mintha az 1867-iki kiegyezés Magyarország államiságát megsemmisitette volna, most azzal vádolja a többséget, hogy a reform kérdésekben retrográd irányban működik.

Parliamentaris országokban a pártok tusája nem csak természetes, hanem szükséges is, az eszmék tisztázása végett; de mihelyt a párttusa a szenvedély terére lépett, megszünik annak üdvös hatása is.

Hogy a szájhősök a szenvedélyeket ne legyenek képesek felzaklatni, azt csak az által lehet elérni, ha a hon polgárai a pártok irányáról kellőkép felvilágositttatnak.

E meggyőződés vezetett a jelen sorok megirására.

Azok, kik csupán abstract elméletek után kapkodnak, kik a viszonyokat számba nem véve csak azt számitják, mennyi mindent kellene tenni hazánkban a reform terén s mily kevés történhetett eddigelé, igen természetes, hogy kárhoztató de semmi positivumot nem javasló politika által magokat elragadtatni engedik, sőt az is megmagyarázható, ha ezek a meghozott törvények tiszteletben tartása elleni izgatásokra is hallgatnak.

De azok, kik a multakon okultak, kik a létező körülményeket kellő figyelemre méltatják, át fogják látni mindazon akadályokat, melyekkel a többségnek az ellenzék gyakran akadékoskodó eljárásával s némely megrögzött előitéletekkel szemben küzdenie kellett.

Ezek be fogják látni, miszerint a Deák-párt bölcs vezére vezetése alatt a reformok terén ha anynyit nem is tett a mennyit tenni ohajtott volna, de mindenesetre haladó állást foglal el.

Különösön meg vagyok győződve arról, hogy udvarhelyszéki elvrokonim belátva mekkora veszedelem az, ha a törvények iránti tisztelet kioltatik a nép szivéből, nem fogják türni, hogy az ilynemü izgatók székünk népére hatást gyakorolhassanak.

Nem akarom nézeteimet senkire reá erőszakolni. Azt sem tartom szükségesnek, hogy az ezen ülésszak alatt hozott törvényeket részletes birálat alá vegyem, hanem elegendőnek tartom, ha az ülésszak főbb momentumait jelzem: mert a ki a történtekkel tisztában van a párt izgalma hánykodásának kitéve nem lehet.

Az ellenzék a jelen ülésszak alatt is szakadatlanul folytatja az 1867-iki kiegyezés recriminatioit, minden alkalommal kikelt a delegationalis intézmény ellen, s a Cassándra-féle jövendöléseket is ismételték az ellenzék vezérfiai.

S ime a tények megczáfolták az ellenzék dictióit; mert e napokban gr. Andrássy Gyula nyilt felvllágositást adott az osztrák-magyar államférfiak külpolitikájáról, a honvédek felszerelésére szükséges öszveg a parliament által állitatott meg, sőt a már, besorozott ujonczok behivása is a parliament beleegyezésével történt.

Kérdem már hol itt a jogfeláldozásnak csak árnyéka is? És kérdem, vajjon tudnának-e azon urak, — kik annyira szeretnek mindent kárhoztatni — csak egy momentumot is felmutatni Magyarországnak a Habsburgház alatti történetéből, midőn a magyar országgyülés ekkora befolyást gyakorolt volna a külügyükre s ennyire maga rendelkezett volna a nemzet pénzéről és véréről mint most?

Emlékezzünk vissza a mádéfalvi napokra, midőn a székely nemzet egy részéből határőrezredek állittattak, de tekintsünk vissza csak a franczia háboru idejére, mikor a székely ezredek a magyar országgyülés minden hozzájárulása nélkül kivitettek a hazából.

Ha mindazt meggondoljuk, bizonyára nagy különbséget találunk az akkor és most közt, midőn a magyar parliament szavazza meg az ujonczokat, a katonáskodás terhét a haza minden polgára egyformán hordozza, minek bizonyára az az üdvös eredménye lesz, hogy a magyar nemzet nem lesz többé mások uszályhordozója, mert ha érdekeit bárki sértené, képes lesz azzal éreztetni, mekkora erőt képes egy ügyeit öntudatosan intéző nemzet, hazája függetlensége érdekében kifejteni.

Hogy pénzügyeinket magunk kezeljük, nem szükség bizonyitgatni, mert elég érthetőleg bizonyitják ezt az 1870-ik évi költségvetés feletti viták, melyek talán tulságosan is sok időt véve igénybe, sok részben befolytak arra, hogy a reformtéren kevesebb történhetett mint ohajtandó lett volna.

Elösmerem az ellenzék ellenőrködési hivatását, de a költségvetés alkalmával követett idővesztegetési rendszert méltányolni nem tudom.

Mindennek daczára sikerült a Deák-pártnak némely reformkérdések megoldására időt nyerni.

Hogy csak némelyeket emlitsek fel: Az igazságszolgáltatásnak a közigazgatástól való elkülönitésére, a birák felelősségére, függetlenitésére szükséges előkészületek megtétettek s ezen kivül az igazságügyminiszternek több oly novellái feküsznek a ház asztalán, melyek már a codificatiók előtt képesek lesznek az igazságszolgáltatást türhetőbbé tenni.

A közigazgatás terén a municipiumok szervezéséről szóló törvény meghozatott s egyenesen attól függ ezen törvény üdvös volta, ha a bizottmányok képesek és készek lesznek-e a közigazgatás terén és a közjogi kérdésekben oly állást foglalni el, mely a megyei intézmény életrevalóságáról tegyen bizonyságot.

Az elhanyagolt népnevelés és tanintézetek ügyében is történtek haladást jelző lépések s különösön részünkre nézve nem csekély fontosságu, a Kereszturon felállitandó tanitóképezde s az Udvarhelyszéken felállitandó reáltanoda.

A nagy számmal engedélyezett s készülő félben levő vasutak anyagi fejlődésünket biztositják.

Most tehát a midőn az 1869|72 országgyülés első ülésszaka bezáratott, elmondhatjuk, hogy a reformok kezdete nehézségein tulestünk; de ha a megkezdett uton biztosan haladni akarunk, békére, s különösen őszinte, fáradhatlan buzgalomra van szükségünk.

Minden polgár tegye meg tehát a maga kötelességét, világositsuk fel egymást, tegyük a népet a reformok iránt fogékonyná, ne vegyük el a néptől az intézményeinkbe való bizalmát, s bizonyára nyugodtan nézhetünk elébe a jövőnek. Mig ha a mindent kárhoztató, de semmit nem épités meddő politikájára engedjük magunkat sodortatni, nem leszünk képesek az europai müvelt nemzetek sorában helyet foglalni.

Id. Bethlen János.

Pest, aug. 6. 1870.

(r. l.) A ki az esbetőségekre nem számit, helytelenül cselekszik és gyakran kárát vallja. Igy van ez a magán életben épen ugy, mint a politikában. Jaj volna azon hadvezérnek, a ki csak az előnyomulásra tenné meg készületeit, s arra, hogy vereséget is szenvedhet, nem gondolna, mert ez esetben váratlanul érné a veszedelem, az általános zürzavarban fejét vesztené, és serege fel volna áldozva az elővigyázatlanságnak.

A magyar kormány — kötelességéhez hiven — szintén csak óvatosságot tanusitott, midőn nem zárta be a törvényhozótest első ülésszakát a nélkül, hogy a másodikat is azonnal meg ne nyissa, s midőn ennek rögtöni alakulását, azaz a választások eszközlésbevételét sürgette. A főindokról, a mely ezen előrelátást parancsolta, már utóbbi levelemben tettem említést. A miniszterium azt akarja, mikép a kormány minden kigondolható eventualitás esetére készen álljon. Ennél alaposabb indok — ugy hiszem — nem kell. Erre hivatkozik egy helybeli könyomatu német lap tegnapi száma is, a mely — miként állitják — közelebbi összeköttetésben van a kormánynyal. És egy ellenzéki lap emlitvén a fölebbi közleményt, azt mondja, hogy „a magyar kormány sugalmazott német lapja ugyancsak szájába rágja a szót a muszkának.“ Nézetem szerint épen ezt kell tenni. Néma gyermeknek az anyja sem érti meg szavát.

Az osztrák magyar állam diplomatikailag nyilvánitott semlegessége az összes európai kormányoknál a legkedvezőbb benyomást szülte, és a mi még örvendetesebb: hitelt adtak a kilátásba helyezett neutralitásnak, pedig — a mint tudjuk — a politikai vezérférfiak épen nem tartoznak a könnyenhivők sorába. De meddig tarthat e semlegesség? Hol ér véget? Addig, mig az esbetőségek engedik megtartását, s ott ér véget, a hol a neutralitás már nem volna egyéb, öngyilkosságnál. Más szóval: Addig, mig minket nem bántanak, nincs miért fegyvert fognunk, de mihelyt kibuvik a szeg a zsákból és az ellenséges ágyu reánk irányoztatik, akkor legyen semleges a ki akar, mi már csak majd védeni fogjuk magunkat. Ennél egyszerübb, tehát természetesebb és józanabb politika nem létezhetik.

Vannak vészmadarak, a kik előre nevetségesnek állitják a semlegességben maradhatást s ugyancsak erősitik, hogy előbb-utóbb nekünk is minden bizonnyal fegyvert kell fognunk. Lehet, hogy igazuk van, de teljes positivitással nem tanuskodhatunk mellettök, mert nem láthatjuk, mi van a sors könyvébe irva.

Azonban ha csakugyan oly biztosan látják előre a bekövetkezendő eseményeket, nem kell-e annyival indokoltabbnak tekinteniök az óvatosságot is, melyet a miniszterium, e válságos napokban, az országgyülésnek ugy szólván együtt tartása által tanusitott. Még nincs aláirva: hogy Magyarország résztveend a véres harczban, de ha az óra ütni fog, ott lesz a két-három nap alatt összegyüjthető törvényhozótest, a mely mint a nemzet közérzületének hü tolmácsa, és mint bivatott tanácsadó fog álloi a koronás király mellett, nem veszitve el a formalitásokkal egy napot sem, épen azért, mert e formalitásoknak — a kormány gondoskodása folytán — már most a nyugodtabb perczekben elégtétetett. Provokálni bizonyára nem akarunk, nem fognk, de készen kell állnunk, és — ha Isten is ugy akarja — készen is fognk állni.

Kolozsvár polgármestere következő beszéddel üdvözlé a körünkbe érkezett gróf Mikó Imre ő nmlgát.

Nagyméltóságu Gróf úr, Kegyelmes Uram!

Kolozsvár városa a mai napon családi ünnepet ül, mert hiszen családi ünnep az, a mikor a hőn szeretett atya visszatér az öt szerető család körébe. Ez érzet, mely szivenket e perczben dagasztja, mely oly boldogitó tudattal tölti el keb-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

lünket, felbátorít minket arra, hogy a midőn mint gyermekek, az ohajtva várt atya üdvözletére idegyültünk, érzelmeinknek szabadabb kifejezést adhassunk.

Nyiltan és tartózkodás nélkül mondunk tehát „Istenhozott“-at Nagyméltóságodnak, midőn azon vasuton, mely első sorban épen nagyméltóságod müve, érkezék körünkbe. — Üdvözöljük Nagyméltóságodat annak a városnak nevében, mely Nagyméltóságod hazafi müködésének szinhelye volt, abban az időben, a melyben a hazafiságot az ellenség rosz indulata bünnek, a félénkek kislelküsége vakmerőségnek, a tehetetlenek saját tespedő tétlenségökben gyönyört és érdemet keresö törpesége részint hasztalan törekvésnek, részint magát fitogató kérkedésnek tartották, — bölcs mérséklettel és ildomos tapintattal vezérkedett mindenben, a hol nemzeti léttünk biztositékai szilárditására, — anyagi javunk elömozditására — szellemi mivelődésünk emelésére tenni kellett és lehetett. — És müködését — hála a mindenhatónak! mindenütt siker követé, az a siker, mely el nem maradhatott, hol szijjas kitartás, erélyes tetterő, önzetlen áldozatkészség és higgadt bölcsesség karöltve és vállvetve együtt küzdenek érte. E város birja legnagyobb részben Nagyméltóságod ily müködésének látható emlékeit, és meg fogja azokat őrizni örökségül az utókornak, a kinek Nagyméltóságod iránti hő ragaszkodását szent hagyományképen kivánja emlékébe s szivébe vésni.

A tiszteletet és ragaszkodást kegyelmes uram nem érdemek szerzik meg, — nem jótétemények ébresztik, de kétszeresen édes a jótett élvezete, ha attól származik, kihez szivünk egész erélyével ragaszkodunk, a kinek nagysága a mi büszkeségünk, — a kit elragadtatással mondunk miénknek, mivel nemcsak a földiség laza köteléke, hanem saját választása, — szive tiszta vonzalma által a miénk.

Imé a mindenható kegyelme megadta Nagyméltóságodnak hő ohajtása teljesülését, a füstölgő gőzgép berobogott városunkba s ez öröm, a mely sokszorosan fokozódik azáltal, hogy Nagyméltóságodat az elsök közt hozta körünkbe — magasan dobogtatja szivünket és ünneppé teszi a mai napot, oly ünneppé, melynek örömei s elragadó voltához a legzajosabb s legfényesebb külkészületek sem tudnának semmi emelöt hozzá adni.

Üdvözöljük ez alkalommal a Nagyméltoságod kiséretében érkezett honatyákat is, meg vagyunk győződve, hogy politikai szinezet különbség nélkül, e perczben öröm és megelégedéssel tekinthetnek vissza mai napon tett utjokra, ugy mutathatnak arra, mint alkotmányos önállásunk oly vivmányára, melyet semmiféle sophisticai álokoskodás megtagadni vagy becsében alászállitani nem képes. Ez a vasut, mely önöket fáradságos küzdelmeik után rövid pihenésre hozta közinkbe, egy nagyszerü ajándék, melyet önök is segitettek hozni hazánknak, s melyért városunk és a nemzet nem szünik meg örökre áldást mondani önökre.

Nagyméltóságodnak pedig kivánjuk, hogy azt a szép elégtételt, a melyet ma nyujt szivének s nemes öntudatának a tényleg kivivott siker, s az annyi nehézség és akadály lekűzdése után létesitett mü, ne csak élvezet, hanem lehessen velünk és köztünk szemtanuja annak az áldás és gyarapodásnak, a melynek ezen müve tényezöje és közvetitöje lesz, hogy pedig ez lehessen, szivünkből kivánjuk, hogy erőben, teljes egészségben, vidám kedélylyel, hazánk és városunk büszkeségére, saját övéi boldogitására hosszason boldogul éljen!

A csatatérről.

Páris, aug. 7. (Hivatalos forrás.) Mac Mahon tetemes haderö ellenében csatát vesztett, s több órai küzdes után jó rendben visszavonult. Frossard is visszavonult a Saarra. A belügyér egy proclamatiója, a komoly hirekre való tekintetből az egész ország erélyére appellál, és az óriási segédeszközökre utal. Hiv. hirek szerint a szétszórva volt csapatok Metzben öszpontosulnak. Frossardról semmi hir. Ugy látszik az éjjel visszavonult. Egy metzi sürgöny ezt mondja: Itteni támogatásunkra nagy hazafias erőfeszités szükséges Páris és Franciaország részéröl. Itt az emberek nem veszitik el sem hidegvértüket, sem bizalmukat. Mac Mahon Reischoffennél, a naucyi országuttól fedezve, folyvást hátrál. Frossard hadteste sokat szenvedett. Erélyes rendszabályokat tesznek a védelemre. Leboeuf tábornagy az előcsapatoknál van.

Az utolsó hivatalos tudósitások komoly csapatöszpontositásokat jelentenek a badeni Rajnaparton. Colmár és Hünninger közt nagy elövigyázat uralkodik. Oly intézkedéseket tettek, hogy a sereg minden esbetöségre készen álljon. Elsass lakossága csodálatraméltó hazafisággal közremüködik.

Mainz, aug. 6. A porosz csapatok hadoszlopai 5-ikén d. u. a Saar felé közeledtek. Ma reggel Kanecke tábornok az ellenséget Saarbrückentől nyugotra erős állásban találta a Spicheren melletti hegyekben s azonnal megkezdé a támadást. Az ágyudörgésre a Barnecker és Stülpnagel hadosztályok csapatai szintén oda siettek. Göben tábornok átvette a parancsnokságot, és igen heves csata után sikerült a franczia Frossard hadtest által elfoglalva tartott állást ostrommal elfoglalni. Franszeki tábornok és Reuter ezredes megsebesültek. Göben tábornok jelenti továbbá, hogy Frossard hadtestéből néhány százat elfogtak. A foglyok állitása szerint velünk szemközt 4 divisic állott. A küzdelem csak akkor ért véget, midőn teljesen beesteledett. Az ellenség visszavonulását a Spicherentöl erős ágyuttüzeléssel fedezte. Steinmetz tábornok, ki este érkezett meg, átvette azután a hadparancsnokságot. Francois elesett. A veszteség, különösen a tisztek sorából, nagy. Az ellenségnek sok halottja van.

Mainz, aug. 7. reggeli 4 óra 50 p. A kor. örökös jelenti aug. 6 dikán estéröl: A Mac Mahon feletti diadalmas csatában, kinek hadtestét de Failly és Canrobert hadosztályai szaporitották, két sas, hat mitrailleuse, s 30 és nehány ágyu foglaltatott el. Fogoly eddig 4000 számláltatott meg. Rose tábornok megsebesült. Kirchbach tábornok ismét átvette hadtestének vezényletét. A veszteség mindkét részröl nagy.

Mainz, aug. 6 este. Saarbrücken kiüritése után az egész franczia hadsereg az ország benseje felé vonul vissza.

Este jött táviratok jelentik, hogy a porosz II hadsereg is megkezdte a Saarvölgye felé az elönyomulást. A főparancsnokságot előbb Göben, aztán Steinmetz vitte s az eredmény az volt, hogy a francziák a középen is vereséget szenvedtek. A végeredmény az, hogy a franczia csapatok megkezdték a visszszavonulást az ország belseje felé. Szükségessé vált ez azon oknál fogva, mert jobbszárnyuk és középükön egyaránt veszteségeket szenvedtek.

Berlin, aug. 6. A koronaherczeg vezetése alatt álló déli sereg Frigyes Vilmos seregével Neunkirchen mellett egyesült. Az egyesült seregek előhaladása ma mindenütt tettleg megkezdetett. A szász hadtest a tartalékseregggel szintén előrehalad.

Drezda, aug. 6. A szász honvédség a harcztérre elindult. Az itteni helyőrség porosz honvédségből áll.

Basel, aug. 6. A badeni hadosztály délfelé előrehaladt. A főhadiszállás Lautenburgban van. A délnémet hadsereg strategiai kifejlődése be van fejezve. A jobb szárny Königsstuhl mellöl, Wiesenthal mellett a balszárnyra támaszkodva s a központtal összekötve, a Randervölgyön át Mühlheim és Stanfenig haladt elöre. A második védvonalat a Froybergtöl Blasienig huzódó hegymagaslat képezi. A harmadik nyugatra Donauchisngenig terjed.

Páris, aug. 6. A „Journ. Officiél“ irja: Weiszenburg mellett 8000 franczianak két hadtesttel volt dolga, közte a porosz gárda szine javával. Csapataink számbeli gyöngeségök daczára bámulatos hősiességgel több órán keresztül ellenálltak, s midőn visszavonultak, az ellenség vesztesége oly nagy volt, hogy nem merte üldözni. Mig mi Saarbrückennél az ellenséges harczvonalat ketté vágtuk, a mi harczvonalunk nem vágatott ketté.

Berlin, aug. 6. éjjeli 1 ó. 45 p. E pillanatban egy ujabb győzelem hir következtében nagy néptömeg gyült össze a királyi palota előtt. Bonin tb. Mormb rendőrfőnökkel az erkélyröl a következő beszédet tartja: A király távirja, hogy a koronaherczeg Wörth mellett tökéletesen megverte Mac Mahont (a legjobb tábornokot.) Az ellenség Rohrbrachba nyomatott vissza. Légreszkettető hurráh-k a királynöt hivják, de nem jelenik meg. A városban mindenütt lázas öröm. Hét órakor 400 fogoly, köztük turkok is, utazott keresztül. A közönség békésen viselte magát irányukban.

Berlin, aug. 6. Egy a hadseregtöl érkezett hivatalos távirat jelenti: A korona-herczeg tegnap folytatá Weissenburgon át az elörenyomulást, a nélkül, hogy komoly ellenállásra talált volna: utjában több franczia helységen haladt át, melyek el vannak halmozva sebesültekkel, köztük az 50 ik ezred ezredese. Az ellenség szünetlenül bocsátja be granátjait Saarbrücken városba.

Bécs, aug. 6. A „Neues Fremdenblatt“ egy tudósitást hoz Párisból a weissenburgi ütközetröl, melyben ezek mondatnak: A Pelle-dandár oldalt és a centrumban támadtatott meg az erdőszélen: az ez alkalommali meglepetés következtében egyszersmind egy század turkos fogatott el. A foglyok még késekkel is borzasztóan védték magukat.

Donay osztály-tábornok, ki a Montmarie hadosztályt szemlélte volt meg, — a 10-dik franczia vadász zászlóaljjal kilencz porosz dandár ellen kelt csatára, melyek egyidejüleg támadtak. Mac Mahon idejekorán érkezett a segitséggel. A franczia hadseregben nagy lelkesültséget ébresztett a Donay hadosztály vitézsége.

Mint a „Daily News“-nek irják, minden ezen hadmüveletre vonatkozó intézkedések a legmélyebb titokban történnek. Csak annyit tudni, hogy Lille környékén jelentékeny haderö áll, melyet 24 óra alatt lehet Dünkirchenbe áthelyezni és feltünés nélkül hajóra szállitani. — Az angol tengerpartokon nehány franczia hadihajó czirkál, melyek az angol halászbárkákat gyakran megállitják és szigorun vallatják. Aberdeen magassán nagy számu franczia halászbárka mutatkozott, hogy mi czélból, nem tudni, mert halászattal nem foglalkoznak.

A weissenburgi csatáról megemlitjük még ama német hadtömegeket, melyek a csatában részt vettek. Mindenekelött az ötödik hadtest, mely a legsulyosabb veszteségeket szenvedte. Ez az 58- és 59 dik poseni gyalogezredekből, a 6- és 7-dik nyugati porosz granátosezredekből (király-granátosok), a 46-, 47- és 50-dik alsó-sziléziai ezredből, a 37. westpháliai lövészezredből, a hozzá való lovasságból s tüzérségből áll s két hadosztályra oszlik. Az elsőnek Rheinhaben, a másodiknak Schmidt tábornok parancsnoka. Az egész hadtestet Kirchbach tábornok vezeti. Táborkari főnök v. d. Erseh alezredes. A tizennegyedik hadtestet Bose tábornok vezeti, táborkari főnöke Stein ezredes, a két hadosztályt Schachtmeyer és Gessdorff tábornokok vezetik. A hadtest egy pomerániai, három thüringiai, három hesseni s egy nassaui gyalogezredből s a hozzá tartozó hesseni vadászzászlóaljból, lovasság s tüzérségből áll. A második bajor hadtest főparancsnoka Hardtman tbk., táborkari főnöke Horn ezredes, két hadosztályának vezetöje Walther és Bothmer tábornokok.

E haderök legnagyobb része küzdött a 10—12,000-nyi franczia hadosztály ellen s igy nem csoda, hogy teljesen szétverte azt. Douai tábornok csakugyan a becsület mezején maradt s hős vérével öntözte honi földét, melyet a támadó külellenség ellen védett. Élénk tanusága ez, valamint az egész csata amaz elszántságnak, melylyel a franczia katona honvedelmi kötelességét fölfogja. A tábornokkal a francziák részéröl nyolczszáz halott és sebesült esett a küzdelem áldozatául. A németek vesztesége, mint a hivatalos sürgönyök nagyobbára akaratlan öszinteségéből sejthető, legalább is kétszer oly nagy, mint a francziáké.

Magyar országgyülés.

Az uj ülésszak megnyitása.

A képviselőház ülése aug. 4-én.

Elnök: Somssich Pál.

Jegyzök: Májláth István, Széll Kálmán.

A kormány részéröl jelen vannak: Kerkapoly Károly, Bedekovich Kálmán, Szlávy József, Horvát Boldizsár, ministerek.

Elnök: felolvastatja a tegnap érkezett kir. leiratot s ennek értelmében megnyitottnak nyilvánitja a második ülésszakot.

Elnök: A házszabályok értelmében minden ülésszak elején a ház alelnökei, jegyzöi s az állandó bizottságok tagjai ujból választandók.

A ház erre beadja a szavazatokat a két alelnökségre, 254 beadott szavazat közül Bittó István nyert 137 szavazatot, (Éljenzés)

A második alelnökségre Perczel Béla kapott 135 szavazatot.

Jegyzöknek választattak: Jámbor Pál 244, Bujanovich Sándor 237, Anker Húgó 211, Széll Kálmán 202, Májláth István 145, Ivácskovics György 110 szavazattal.

A háznagyságra beadatott 252 szavazat; ezekböl kapott Kovách László 170-et (Éljenzés.)

Horvát Boldizsár igazságügyminister: T. ház! A kormány nevében egy kérést vagyok bátor a t. ház elé terjeszteni. (Halljuk!) Több mint valószinü, hogy Ő Felsége a delegatio müködését már folyó évi september havában itt Pesten igénybe fogja venni, hogy ez megtörténhessék, s nehogy a házat septemberre ujra kelljen egybehivni, azért a kormány nevében azon kérést vagyok bátor a t. házhoz intézni, hogy a delegatio tagjait is most megválasztani méltóztassék. (Helyeslés.)

Elnök: Ha a t. ház beleegyezik, tehát most egyszerre a delegatió tagjaira is méltóztassanak a szavazatokat beadni és pedig a két láda közül jobbról a pénzügyi bizottságba, balról a delegatióba választandó tagokra. (Helyeslés,)

Zsedényi Ede: Azt hiszem, t. ház, hogy a pénzügyi bizottság és a delegatió tagjaira beadandó szavazatokat a jegyzö urak fogják összeszámithatni, minthogy az eredmény ugy sem lesz előbb előadható mint holnap; azt hiszem, hogy holnap 10 órakor az osztályok kisorsolását is elvégezhetnök. (Helyeslés. Zaj.)

Elnök: T. ház! Azt hiszem, legczélszerübb lesz, ha a beadott szavazatokat a jegyzö urak számitják összeze holnap reggel az alelnökök közbenjötte mellett; a tiz órakor ugyancsak holnap tartandó ülésen az eredmény ki fog hirdettetni; ugyanakkor az osztályokat sorshuzás utján fogjuk megalakitani.

Mást a holnapi ülés napirendjére nem tüzök ki, mert azt hiszem, az összes képviselö urak kivánsága, hogy e nagy höségben a ház magát néhány hétre elnapolja. (Élénk helyeslés.)

Ülés vége 1 óra 20 perczkor.

Iskolaügy.

A bátszegi római kath. leányiskola — melynek létesitésén György István főesperes oly sokat fáradozott — idei julius 31-kén tartotta nyilvános vizsgáját, mely oly remek volt, hogy valóban ritkitja párját. A város- és vidékröl összesereglett nagyszámu fényes közönséget beléptekor mindjárt leigézték az elöszobában diszesen elhelyezett nöimunkák, melyeket az iskolai leánykák jeles tanitónőjüknek vezetése alatt e tanév folytán készitettek, de még nagyobb szellemi élvezetet nyujtottak azon alapos, értelmes feleletek, melyeket a leánykát adnak minden tárgyból, a vallástanon kivül tanulták még a magyar-, német- és franczia nyelvet, továbbá a számtan, földrajz, természetrajz és történelmet.

Maga az igazgató főesperes — ki betegsége daczára is részt vett és elnökölt az ünnepélyen — nyiltan bevallá, miszerint alig hitte volna, hogy a leánykák egy tanév alatt oly nagy elömenetelt tehessenek, és hogy mindez köszönhető Nemecskay Mari okleveles tanitónőnek, kinek sokoldalu képessége, szakavatottsága és tapintatos eljárása iránt az egész vidék méltó elismeréssel viseltetik.

Valóban ez iskola áldás az egész vidékre. Abban annyit tanulhatnak a leánykák, mennyi szükséges ahoz, hogy egykor mivelt honanyákká válhassanak. Megjegyzendö, hogy ez iskolába több más hitfelekezetü és nemzetiségü leányka jár.

A próbairatok és rajzok nagyon szabályosak valának, az énekben is annyira haladtak már, hogy több kedves dallammal megörvendezteték a nagy közönséget.

Adja Isten, hogy e tanintézet hosszu életü és virágzó legyun. Könyvesi.

UJDONSÁGOK.

— ? A vasút megnyitásáról pár hét óta annyiféle hir keringett városunkban, hogy valóban ideje volna már, hogy az igazgatóság egy hivatalos nyilatkozattal véget vessen a bizonytalanságnak, mely a közönségnek, különösen pedig üzletembereinknek kezd már kissé terhessé és károssá válni. Például tegnap azt hallottuk, hogy jövö hétfőn átadatnék a forgalomnak, mig ellenben mások szerint szó sem lehet róla egyhamar, mert hát tegnapelőtt is visszatért egy vonat Egerestöl, mivel nem haladhatott át a veszélyes helyen sat. Az illetöknek nemcsak érdekökben áll, de söt kötelességök volna, valami positiv nyilatkozattal megnyugtatni a közönséget. Vederemo!

— A honvédelmi miniszterium a törv. hatóságokhoz két rendeletet bocsátott ki. Az egyikben az államkincstár iránti tekintetekböl megrendeli, hogy a katonaság elhelyezése ne hat hétröl hat hétre, vagy három hónapról három hónapra, hanem, mint eddig, félévenként változtassék. A másodikban pedig meghagyja, hogy e változtatás az eddig szokásban volt május és november hónapok helyett ápril és october hónapokban történjék, kivéve a tiszántúli részekben, hol ápril helyett május hó megmarad.

— ? Borzasztó felhőszakadásról értesitik a „T. Ztg“-ot, mely f. hó 2-kán Szécsán és Murányban nagy pusztitást vitt véghez. Nevezett lap szerint Szécsán tájón d. e. 11 órakor éjsötét fellegek boriták el a láthatárt. A megrémült lakosok, szokásuk szerint, harangozás által vélték a felhöket elüzni. De tán épen ezért a villám a toronyba ütött, a harangozót megölve s két közel állót sülyosan megsebesitve. A zivatar ezután a murányi völgybe vonult, hol fellegszakadás történt, mely az egész falut egy ölnyire vizzel boritotta el. Több ház öszszeomlott, a szép murányi parkot elpusztitotta s a mindennemü gabonát, melyet a szabadban talált, fölemelve messze magával ragadta.

— ? Tolvaj szemtelenség. Egy temesvári lakosnak minap sok értékes holmiját ellopták. A lopás után két hétre levelet kap Peströl, melyben N. N. arról értesiti, hogy a lopott jószágot Pesten zálogba tette, s nagyobb bizonyosság végett a zálogczédulákat is mellékelte.

— Mint balljuk Hidelvén az „újutczában“ lakó közönség már is számos aláirással ellátott kérelmet köröztet, mely a városi tanácshoz lenne benyujtandó, s melyben az ott lakók saját és számos érdekeltek nevében kérik azon utczának kiküveztetését. Valóban e kérés teljesitését a közérdek követeli, méltán ajánlható tehát az városi tanácsunk figyelmébe, mert az emlitett utcza, a szó teljes értelmében járhatatlan. Látjuk, hogy az ottani lakosok most is csak a nagyutczára kerülö úton juthatnak házaikhoz. De hát ha a vasút megnyiltával a közlekedés élénkebb lesz, hol fognak eljárni? Különben hiszszük, hogy mihamarább lehetöleg segitve lesz e bajon is!

(—) A mult hétfőn reggel egy vizhordó nőcselédet elgázolt egy szekér a London-utczában. Az ügyetlen kocsis, látva a szerencsétlenséget, gyorsan tovább hajtott, s igy megmenekült egy időre a büntetéstöl is. Hallomás szerint a gondatlan cseléd reggelenként gyermekeket visz a szénutczai kisdedovódába egyfogatu szekeren, miröl igen könnyen fölfedezhető. Ajánljuk a rendőrség figyelmébe.

(—) Öngyilkosság. E hó 8-kán d. u. egy külvárosi földész magát fölakasztotta.

— Honvédsegélyezés A volt honvédalap maradványaiból, nevezetesen az 1868-ik évben történt segélyezések alkalmával segélyezendőknek itélt honvédek időközben bekövetkezett halála, vagy azok ismeretlen holléte folytán visszaháromlott pénzekből, valamint az egyesek által felajánlott alapitványok váltságdijj czimén utólag befolyt összegből emlitett év végével minisztertanácsi megállapodás értelmében egy honvédsegélyző tartalékalap alkottatott, melynek rendeltetésül az utólag jelentkező rokkant honvédek segélyezése tüzetett ki, s ennek foganatositásával a belügyministerium lön megbizva. Ezen tartalékalap a mult és folyó év fo-

Iskola Napilvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

yamán jelentkezett honvédek közül segélyre minősitett 139 egyén részére 24,953 frt 80 krnyi összegben engedélyezett segélyezések által immár végleg kimerittetvén, a honvédsegélyezés a belügy miniszterium hatáskörében ezzel teljesen véget ért és honvédsegélyre irányzott folyamodványok ott többé egyáltalán figyelembe nem vétethetnek. A honvédsegélyezés ügye jövőben az ujabban alakult országos honvédsegélyző bizottság hatáskörébe tartozand, melyhez ugy a még be nem váltott alapitványok, valamint az esetleg visszaháramlandó összegek is át fognak adatni.

— Egy élelmes pesti pinczér sajátszerü kenyérkeresetre akadt. A természet nem igen áldotta meg katonaképességi tulajdonokkal, s ő ép e körülményt zsákmányolta ki 25 frtért, akárki helyett beállitott a sorozó bizottság elé, hol, természetesen, kikapta a használhatlansági bizonyitványt. A sorozó-bizottság feje nem káptalan ugyan, hogy minden egyes ember arczát megjegyezhesse, de pinczér uramat mindamellett megcsipték e veszedelmes mesterségen, s most a hüvösen várja büntetését.

— A b. Orczy-család valódi főúri nagylelkü ségnek adta jelét legközelebb, elhatározván, hogy mintegy 7 ezer kötetre menő s számos rendkivüli becses régi müveket tartalmazó könyvtárát az épülőfélben lévő s a jövő évben teljesen elkészülendett aradi lyceumnak ajándékozza, s arról a városi hatóságot levél útján már értesitette is.

— Rózsaillat. Tegnap S. szabómesternek szép fiatal leánya, Pesten majd áldozatául esett virágainak. Nevenapjára ugyanis több virágbokrétával lepték meg, melyeket éjjelre mind maga köré rakott. Reggel felé a szomszéd szobában lévő szülők nyöszörgést hallanak; mire bementek leányuk szobájába, ez már haldokolt. Az ágyát körülvevő virág illata majd életétől fosztá meg a fiatal leányt.

— A napokban nyitották fel az elhunyt Batthyányi Fülöp herczeg végrendeletét. A majoratuson kivül, mely öt magyarországi nagy uradalomból, öt bécsi házból s néhány osztrák uradalomból állva, a herczegi czimmel együtt gróf Batthyány Gusztávra marad, a herczeg még 88,000 hold földet Magyarországban, 4 milliónyi állampapirt, három kisebb osztrák uradalmat s 73,000 frt készpénzt hagyott hátra. E dús vagyon évekkel előbb elhunyt ifjabb fivére Batthyányi János gróf két leánya, özvegy Draskovics grófné és Montenuovo herczegné közt oszlik meg egyenlőn. Erdődi János gróf, ki Batthyányi János grófnak legifjabb s már két évvel előbb meghalt leányát birta nőül, lett a rendelet végrehajtója, s neki a herczeg tiszteletdijul 1000 darab aranyat hagyott s ezenkivül 400,000 frtot. Gondoskodott a német újhelyi családi vár s ferenczrendi kolostor fenntartásáról is 300,000 frtnyi alapitványnyal, valamint jelentékeny összegek s életjáradékok vannak hagyományozva cselédsége számára is. Magyarország nyilvános intézeteit, melyekről pedig gazdagon gondoskodott mindig életében, a herczeg kifeledte végrendeletéből.

— III. Napoleon spártai szigorral rendelte be katonai háztartását a háboru alatt. „Hogy jól harczoljunk, ugy kell a táborba mennem, mintha alhadnagy volnék“ — mondá. Legénysége összesen egy komornyikból áll. Az ordonáncz-tisztek és hadsegédek legényei fognak az asztalnál szolgálni. Az étlap csak a legszükségesebbeket tartalmazza. Minden fölösleges konyhai dolog már is „ki van tiltva“ a főhadiszállásról. Az egész császári podgyász elférő két böröndbe. A császár még sátort sem akart magával vinni. Midőn e részben kérdést tettek hozzá, igy felelt: „Mire való a sátor? oly országokba megyünk, hol valószinüleg találunk házat; de ha nem is találnánk, holmi félszer csak mégis útunkba akad, s a köpeny is velünk lesz, melylyel betakaródzhatunk.“ Mindez annál meglepőbb, mert különben az egyszerüség nem tartozott a császár megszokott tulajdonságai közzé.

— Eugénia császárné, a midőn Cherbourgból St. Cloudba visszajött, maga köré gyüjté ebédre meghitt embereit. Ebéd alkalmával a császárné egyszer csak tölemeli poharát és felköszönti Thiers urat. Általános bámulat. A császárné igy szól: „Igen, éltessük Thierst, mert neki érdeme van Páris harczi kedvének fölélesztésében. Ez megengedi nekünk, hogy 100,000 embert a határra küldjünk, kiket különben nem nélkülözhettünk volna.“

— 100 tallért igért egy lüdenscheidi társaság azon lüdenscheidi harczosnak, ki első iszik egy üveg champagnei pezsgőt ott, a hol terem, a szabad egységes Németország javára és a bonapartismus vesztére, — ha bebizonyitja az üveg ugyanazonosságát az illető maire hitelesitésével és a dugaszt is előmutatja.

— Lipcsében turcos és zuáv foglyok látására csődült össze a tömeg, s látott franczia foglyok helyett két törökösen öltözött bosnyák medvetánczoltatót.

— Egy testőr-voltigeur ezred szintén a határra van rendelve. A pályaudvarra megy. Egy rendjeles öreg úr minden előtte elhaladó katonának hosszu szivarládát tart eléje. Ebben nincs semmi különös, néhány szivar szétosztása nem rendkivüli tett; a nevezetes az, hogy e katonák közül, kik minden ellenőrzés nélkül belemarkolhattak a ládába, egy sem vett többet egy szivarnál. Az ezred ezáltal hiressé vált.

— Leboeuf marschal a hat fiatal emberhez a mobilgárdához, kiket titkárainak nevezett ki, igy szólt: „Uraim, a táborba vonulunk. Jól fogunk enni, ha lesz mit; de ha nem lesz, ugy szorosbra vonjuk szijjainkat. Önöknek sok dolguk lesz és kevés nyugalmuk. Önöké lesz azonban nagyrabecsülésem, s a tudat, hogy a legcsekélyebb kihágást főbelövéssel büntetem. Féljobb, indulj, előre!

— ? Beteg ezredes. Rose ezredes, ki vitézsége miatt közkedvességben állott katonái előtt, régóta köszvényben szenvedvén, Thionvielle-ban annyira megbetegedett, hogy vissza kelle Párisba mennie. Elutazása előtti este ezrede, mely tovább ment, dobolva vonult el ablaka alatt; az öreg, beteg dalia sirva könyörgött, hogy vigyék öt is hordágyon az ezreddel, alig tudták lebeszélni.

— Jégkrónika. Julius második fele számtalan jégcsapásokkal látogatta meg az országot, néhol a vetéseket a szó szoros értelmében teljesen elpusztitotta; alig van megye az egész országban, melynek egyik vagy másik vidéke nem szenvedett volna, az évtizedektől óta ily átalánosságban és kiterjedésben fel nem lépett jégverésektől. Vidékek, melyek ember emlékezet óta jégverést nem ismertek, az idén nem kerülték ki a csapást, a kár annál tetemesebb és helyenként kipótolhatlan, mert épen aratás előtt pusztitott a sok helyt tulért gabonákban, azokat egészen kicsépelvén. A velünk közlött számtalan esetek közül, hol egész vidékeken vonult át a vihar, csak a következőket emlitjük meg: Marosszéknek nagy része Agárd, Moson stb. B.-Bocsárd, Balásfalva, Karácsonfalva, Csesztve, Mihályfalva, Obrázsa, Deés, Csomafája, N.-Almás, Gombás, M.-Köblös, Ördögkut, N. Oklos, Kolozsvár, Örd.-Füzes, Veresmart, Abafája, Borbánd, Borberek, Németi, N.-Enyed, Szovátha, Hadrév (másodszor) Göcz, Császári, (harmadszor az idén) Szt. Gothárd, V.-Kamarás stb. Ezen emlitett s még előttünk fekvő névsorban jelölt helységekkel hazánk valamennyi megyéje képviselve van s megkimélve ezuttal csak a havasos vidékek s a Mezőség nagyobb része maradt, az időjárás jelenleg is olyan, hogy még mindig lehet félni.

— Tüzkrónika. Tüzeseteknek is egész sora fekszik előttünk, fájdalom, köztük több helységégés 30—40 telekkel. Egyes esetek voltak Borbándon, Sinfalván, Romlotton, Sz.-Szt. Iványon, Segesvárt, K.-Ajtán, K.-Kapuson, Mártonfalván, Feketehalomban stb. Örömmel constatáljuk, hogy a vett tudósitások szerint jókora rész biztositva volt.

— V.-Hunyad 1870. aug. 6. Mult julius hó 31-n kisirtük a végnyugalom helyére várasunk egyik köztiszteletben és szeretetben álló családjának örömét és gyönyörüségét a 20 ik évben járó első éves jogász Mátyásfy Sándort. A fáradhatatlan szorgalmu, jeles tehetségü, szelid, jó erkölcsü ifju 4-ed nappal az előtt a buziási fürdőkön ragadtatott ki a kiméletet nem ismerő halál által az őtet utolsó perczig epedő gonddal ápoló édes anyának karjai közül, sorvasztó betegségében nem nyujthatván néki menedéket, sem a gondos orvosi ápolás, sem az ásvány vizek gyógyitó ereje. Kora halálát kesergik a mély bánatba merült szülékkel, kik 6 hét alatt most második szeretett gyermeköket fektették sirba, — egy életben maradt kissebb fitestvér és számos rokonok, — valamint mindazok, kik őtet esmerték, s kik egy jó reményü ifju halálában a közönség kárát és veszteségét érezik. Béke, üdv és áldás legyen a kedves ifjunak emlékezetén!!! És az ő gyász végéről legyenek e sorok által értesitve azon aradi gymnasium növendékek, kikkel az idvezültnek baráti kötelezettsége volt, hogy az 1879. évi augusztus hó 20 án, egymást viszont láthatására Pesten meg kellendett volna jelennie.

(Necrolog.) Gyergyó-szent-miklósi Simon Endre, a székely-udvarhelyi r. k. finövelde igazgatója mélyen megszomorodott szivvel tudatja feledhetlen testvéröcscsének, neveltjének, gyergyó-szent-miklósi Simon János-nak, kolozsvári királyi jogakadémiai polgárnak, f. é. julius 30-án őstéli $7^3/_4$ óra kor, virágzó kora 21 ik évében, a haldoklók szentségeinek buzgó fölvétele után tüdővész következtében történt elszenderülését az Urban. Rövid élete, hosszú küzdelem-, nemes lemondás s zugolódás nélkül viselt szenvedés vala; halála pedig, — fájdalmainak orvoslója — övéire nézve oly fájdalom, melyet csak a vallás vigasztalásai képesek enyhiteni. Legyen könnyü a föld hamvai fölött s az örök világosság fényeskedjék neki!

A kolozsvári takarékpénztár üzlet-forgalma 1870. julius hóban.

Bevétel:

Pénztári maradvány junius 30-án	48,219 frt 70 kr.
228 betét után	98,601 frt 19 kr.
Visszafizetett váltók	74,674 frt 65 kr.
Visszafizetett előlegekért . . .	6360 frt — kr.
Befizetett kamatok-, váltó- és előlegek után	1967 frt 76 kr.
Különbféle dijak	517 frt 74 kr.
Többek számlája	9000 frt — kr.
Értékpapirok kamatai . . .	491 frt 25 kr.
M. Általános Hitelbanktól . .	209 frt 10 kr.
Államilletek előlegek után . .	30 frt 90 kr.
Összesen: .	240,072 frt 29 kr.

Kiadás:

Visszafizetett betétek s tőkésitett kamatok 86 tét. u. . .	26,617 frt 33 kr.
Betételek után fizetett folyó kamatokra	— frt 72 kr.
Leszámitott váltókra	66,060 frt — kr.
Előlegekre	23,355 frt — kr.
Részvény, kamat és osztalék . .	204 frt — kr.
Kezelési költségekre	41 frt 38 kr.
Tiszti fizetések	141 frt 66 kr.
Választmányi tiszteletdijakra . .	60 frt — kr.
Bécsi bank-háznak érték-papirok vételére	22000 frt — kr.
Magyar általános hitelbanknak	209 frt 10 kr.
Államilletek előlegek után . . .	30 frt — kr.
Pénztári maradv. julius 31-én	101,353 frt 10 kr.
Összesen: .	240,072 frt 29 kr.

Szerkesztői nyilt posta.

T. Balogh Vilmos urnak Czelnán. A Fiumében üresedésbe jött id. hadfii állomásokról mi is csak annyit tudunk, mennyit lapunk 90 dik számának „Ujdonsági“ rovata jelzett.

KÜLFÖLD.

Grammont magaviselete a többi diplomatával szemben a legnagyobb önbizalmat árulja el. Azt állitja ugyanis, hogy Chalonsban egy második hadtest vonatik össze 200,000 emberből. Ezenkivül azt hiszi, hogy az 1870- és 1871-iki contingensből Franciaország hat hét, legfeljebb két hó alatt egy 300'000 emberből álló sereget képes kiállitani. Mindezen nyilatkozatok oda czéloznak, hogy a többi hatalmakat a korai beavatkozástól visszatartsák. De Párisban egész határozottsággal állitják, hogy Angol- és Oroszország csak az első nagyobb csata kimenetelére várnak, hogy aztán rögtön megkezdjék a béke alkudozásokat. Mind a három beállható esetre, t. i. a franczia hadsereg megsemmisitésének, a német hadsereg teljes megveretésének s végre katonai fél erudménynek esetére készen van a javaslandó béke alku tervezete legalább főbb vonásaiban s a közbenjárás módozatai ugy Londonban, mint Pétervárott. A kérdés Olaszország és Ausztria közt is képezte alapját a tárgyalásoknak.

A „Journal Officiel“ iratja magának Londonból, hogy az angol közvélemény mindinkább kezd Franciaország felé hajlani. Az angol rokonszenvet ugyan-e lap szerint Dánia és Hanovera királyai is nagy mértékben birják. Belgiumra vonatkozólag azt irja a levél: A császári kormánynak Belgium semlegességének fentartását nyomatékosan biztositó nyilatkozatai bennünket tökéletesen megnyugtattak s a Bismarck úr által történt leleplezés épen ő ellene fordult. Mindenki belátja, hogyha Belgiumnak ellensége van, az senki más, mint ő.

Páris, aug. 6. Hamis hirek terjesztése miatt befogatások történtek. A börze látogatók s idegenek közt verekedés folyt. A Vendóme téren nagy néptömeg gyült össze, mely az igazságügyminisztertől az elterjedt hamis hirek forrása után kérdezősködött. Ollivier tetszés közt haranguirozta az összecsődült nagy néptömeget s kijelentette, hogy a hirek terjesztői be fognak fogatni. Egyszersmind kinyilatkoztatta, hogy minden beérkező hirről a lehető gyorsasággal tudósitást fog adni.

Páris, aug. 7. A minisztertanács egy proclamatiója a Seine departementot ostromállapotba helyezi, s a kamarát 11-ére összehivja.

Páris, aug. 6. 8 óra 25 percz este. A minisztertanács tudtára adja a lakosságnak, hogy a hamis hirek terjesztői ellen vizsgálat rendeltetett el, s hogy az ismétlés ellen erélyes intézkedéseket tettek. A proclamatio a haza és hadsereg nevében a csendet, türelmet és rend fentartását kéri, minthogy Párisban történő rendetlen ségek győzelmet jelentenének Poroszország számára. A proclamatio minden beérkező biztos hir rögtöni közlését igéri. A proclamatiot az egész kormány aláirta.

A porosz „Provincial Corr.“ aug. 5 ki számában constatálja, hogy az idegen hatalmak a háboruval szemben mindannyian a szigoru semlegességre határozták magukat. Ausztria irányában — ugymond többi közt e lap — most már teljes bizalommal viseltetik Poroszország. Ennek bizonysága az, hogy egész Sziléziából kivonatik a porosz hadsereg; az összes csapatok, melyek eddig ott állomásoztak, valamennyien megkapták a parancsot utnak indulni a Rajna felé, s néhány nap alatt több mint száz vonat szállitja a csapatokat, mit bizonyára nem tenne a porosz kormány, ha nem biznék a szomszéd osztrák állam semlegességi szándékának becsületességében.

A „Prov. Corr.“ buzditó czikket ir, mely a hadiköltségek fedezésére felveendő kölcsönben való általános részvétre hivja a német nemzetet. A német nemzet legmagasabb érdekeiért, becsületéért folyt a küzdelem, épen azért okvetlen szükséges minél nagyobb anyagi erőfeszités és áldozat, hogy a háboru terhei minél rövidebb időre nehezedjenek a nép vállain és a győzelem esetében kárpótlás szolgáltassék minden költségért. Az általános élénk részvétel a szövetség kölcsönében hazafini kötelesség.

Friedrichshavenből (Déljütland) jelentik, hogy a keleti tengeren a már jelzett első hajórajt egy második fogja követni. A franczia hajóhadosztály 7 pánczélos hajóból és két fahajóból áll, melyek mind az Aalbök öbölben (Skagen és Fridrichshaven közt) horgonyoznak, hol hihetőleg több hajó érkezését fogják bevárni. Köztük van a tenger nagy hajója, a „Surveillante.“

A dán haderőt illetőleg irja a „Nya. Dag. Allehanda“, hogy teljesen harcz felkészülve csak 8000 emberből álló szárazi serget tudának kiállitani, de a tengeri erő jelentékeny, melyhez még három épülőfélben levő monitor fog csatlakozni és 40,000 tengerész katona a legerősebb és vitézebb emberekből áll rendelkezésükre.

Kopenhágában a franczia flottát ovátiókkal fogadták. A keleti tengeren orosz hadihajók czirkálnak. Trochu tábornok a kiszálló csapatok főparancsnoka. A franczia hajóhad nemsokára megkezdendi müveleteit a keleti tengeren.

Pétervár, aug. 5. A nemzeti lapok hirtelen igen barátságos érzületet mutattak Ausztria iránt; a „Mosk. Ztg.“ azt mondja: Ausztria Oroszországnak nem ellensége.

Konstantinápoly, aug. 6. Az epirusi határról két osztályt vezényelnek Albania felé. Montenegro magatartásában nem biznak. El lőn határozva, hogy a behivott redifeket a Dunáig fogják előmozditani. A szultán a búcsuzó Bourréhoz igy szólt: „Mondja meg a császárnak, hogy rokonszenvem, sorsa bármint üssön ki, az ő ügye mellett van.“ A „Levant-Herald“, az angol követség közlönye, a hadviselő felek egyikével való rokonszenvezést élénken roszalja.

Athenéből, jul. 30-ról jelentik, hogy a Pyraeusban levő angol hadihajók távirati parancs folytán Maltába indultak el. A király Korfuba utazott el.

A „Wanderer“ szerint Bolgárország és Bosnia 80,000 fényi helyőrséget fognak kapni, melyből 20,000 embernek a görög határ felé kellend vonulnia.

Legújabb.

Kápolnai jeles strategánk irja: Folyó hó 7-kén a poroszok nem üldöztek ugyan hevesen, mi arra mutat, hogy mind az I. tábor Saarbrückennél, mind a koronaörökös serege, csak igen nagy veszteséggel arathatták győzelmeiket; mert ha csak lehetendett, mindenesetre iparkodtak volna: egyrészt Saarbrückentől messzebb előre haladni hetedikén legalább St. Avoldig, és másrészt Mac Mahonnak visszavonulását az által gátolni meg, hogy Roshbachnál elébe kerültek volna, mi a koronaörökös számos seregénél fogva igen könnyen megtörténhetendett.

Mindennek elhanyagolása világosan arra mutat, hogy a németek oly nagy veszteségeket szenvedtek, hogy mindenekelőtt rendezésre, pihenésre és két egymástól eddig elkülönitve működő seregük egyesülésére kellett idejüket forditani.

Tizedikén — a mint azt már előre is mondtuk — Metz előtt, a Condénorthenfouligny falkenbergi vonalon már megkezdődhetik a nagy döntő csata, mely a Zollern- és Buonaparte család, valamint a franczia és német nemzet közti túlsúlyért való versenyzésnek egyelőre legalább véget vet.

Tulajd. és felelős szerkesztő: **Sándor József.**

A közönség köréből. *)

(Folytatása és vége.)

Folyamodványunkat újra, meg újra figyelemmel átolvastuk, kitételeinket megfontoltuk; s megvalljuk, nem találtunk okot, mely megintésünket igazolná. Mi a főtiszt úr ellen most vádat nem emeltünk, csak a tényállásból és emlitett határozatból levont logikai következtetéseket registráltuk. Hogy a főtiszt és törv.-széki elnök urak hivatalos hitelőket koczkáztatták, midőn az aljegyzőség állásáról homlokegyenest ellenkező informatiót tettek a gyülésnek, s hogy a kettő közül egyik nem volt, nem lehetett igaz, azt elvitatni nem lehet. Továbbá kimutattuk, hogy az oct. 12 ki határozat csak ad hoc, s bizonyos személy hivatalba juttathatásáért készült. Mert ezen substitutio után mult évi decz. 16 kán levéltárnok, idei márczius 3. és 4 ik napjain pedig 13 dullói segéd s egy közigazgatási aljegyző választattak, s az octoberi határozatra — bár következetességből — sem történt hivatkozás. Minélfogva határozatban nem elvi eljárást, hanem csak személyi kedvezményt láttunk, s láttunk oly tényt, melyet politikai nyelven csinynek lehet nevezni és mi csak alkotmányos és törvényes elveket védtünk, s alk. jogunkból kifolyólag tehettük is. Ha személyeket akartunk volna támadni, tudtunk volna argumentumokat ad homines felhozni.

Büszke lehet a substitutus aljegyző is, mert Háromszék nagy számu tiszti karában qua substitutus is páratlanul állt.

Sajnálnók egyébiránt, ha bárki általunk megsértettnek tartaná magát, de mea culpát mégis csak akkor mondunk, ha logikánk helytelensége s állításunk igaztalansága kimutatva lesz. Addig mások véleményét tisztelve, megtartjuk a magunkét. Önként következik tehát, hogy a megintés papiroson maradott s meg lett czáfolva igaztalan, roszakaratu informatiók folytán felsőbb helyen is lábra kapott azon balvélemény, hogy mi itt csak kettecskén vagyunk (?) s csak kötekedünk (!?).

Tudósító öröm hangon hirdeti, hogy nyilatkozatunk elvettetett. Feledte, vagy talán nem is tudta, hogy az elvetés által az alkotmányosság elve szenvedett csorbát — s ugy szólva — tőlünk az önvédelem tagadtatott meg. Miután a miniszteri leirat nyilvánosan felolvastatott, s annak, általunk sérelmeseknek talált kitételei jegyzőkönyvbe irattak, a mi nyilatkozatunknak is jegyzőkönyvre kellett volna vétetni. S a mesterkélt többség sem alkotmányos, sem méltányos, sem igazságos nem volt, midőn a jegyzőkönyvrevételt megtagadta; annyivalinkább nem, mert többször, jelesen 1868. május 30-kán nyilatkozataink szó nélkül elfogadtattak; tehát praecedens eset már volt.

*) Az e rovatban megjelenő czikkekért csak a sajtóhatósággal szemben vállal felelősséget a Szerk.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Mellőztük, nehogy ismét kötekedéssel vádoltassunk, azon csaknem minden gyülésben előforduló episodokat, melyekből épülhetne a t. olvasó s megtudhatná, miként kezelik Háromszéken az elnöki jogot és miként, minő hangon bánnak a bizottmány független tagjaival, de a mely mindig megkapja a méltó feleletet. Egyet a tudósitás jellemzéséül el nem hallgathatunk.

„Némely tárgyak és feliratok elősorolása után — irja tudósító — más, a nagy közönséget érdeklő tárgy nem fordulván elő“ sat. Ez állitás felfogás dolga lévén, nem csodálkozunk, ha a tudósító a főnökét illető obligat éljenzéseken kivül semmi megirni valót nem talált, de mi tudunk egyet, a mi szerintünk legalább megérdemli a megemlitést, s a mely több ezee volt székely huszár családot érdekel, és ez a lóbeszerzési (furage) pénz.

E pénzre nézve, mely ma a százezer forintot meghaladja s a volt székely huszár családnak egy, a bizottmányhoz intézett folyamodásra adott alkalmat, s ez egy hathatós feliratot határozott, de a mit a tudósító szándokosan elhallgatott, csekélyebbnek tartván ezer közérdekü dolgot, mint a mi magán ügyünket, melyet bizonyára tapintatosabb lesz vala tovább nem bolygatni.

A nagyon tisztelt olvasó-közönség előtt áll már most ez ügy, melyet tudósító akaratunk ellen a hirlapi térre vitt. Mi lehető rövidséggel minden fázisaiban hiven földeritni igyekeztünk, s nyugodt öntudattal adjuk a t. olv. közönség itélete alá. Ha a kérdést tisztázni s a t. olv. közönségét felvilágositani sikerült, feladatunkat megoldottuk.

S. Szentivány, julius 22. 1870.

Szentiványi György, s. k.
Gyárfás Imre, s. k.

1

Nyilttér. *)

Beküldetett.

Egy betegség sem képes a delicat Revalesciére du Barry-nak ellentállani, a mely gyógyszer és költség nélkül minden gyomor, ideg-, mell-, tüdő-, máj-, mirigy-, takonyhártya-, lélegzés-, húgyhólyag- és vesebajokat, gumót, aszkórt, mellszorulást, hurutot, emésztéshiányt, dugulást, hasfolyást, álmatlanságot, gyengeséget, aranyért, vizkórt, hideglázt, szédülést, vértolulást, fülzúgást, émelygést és hányást még a terhesség alatt is, hügyfeszt, búskomorságot, sorvadást, csúzt, köszvényt, sárgaságot gyógyit. — 72,000 elismerés gyógyitásokról, melyek minden gyógyszerrel daczoltak, áll rendelkezésre, melyekből kivánatra kivonatok ingyen szolgáltatnak. Táplálóbb a húsnál, s ugy felnőttek mint gyermekeknél 50-szer megtakaritja a gyógyszerek árát.

Tekintetes úr!

Glainach, julius 14. 1867.

Önnek Revalesciére-jét, a melynek borzasztó gyomor- és idegbajomban, isten után egyedül köszönhetem életemet, reggelül még tovább is használni akarom, s kérem ts. urat, hogy nekem postai utánvét mellett egy 12 fontos szelenczét küldeni sziveskedjék. Legószintébb tisztelettel a tekintetes úr, hálaköteles szolgája

Godez János, a glainári plébánia provisora.

U. p. Unterbergen Klagenfurt mellett.

½ fontos bádog szelenczékben 1 frt 50 kr.
1 „ „ „ 2 „ 50 „
2 „ „ „ 4 „ 50 „
5 „ „ „ 10 „ — „
12 „ „ „ 20 „ — „
24 „ „ „ 36 „ — „

Revalesciére csokoláde táblákban:
12 csészére 1 frt 50 kr.
24 „ 2 „ 50 „
48 „ 4 „ 60 „ liszt alakban
12 „ 1 „ 50 „
25 „ 2 „ 50 „
48 „ 4 „ 50 „
120 „ 10 „ — „
288 „ 20 „ — „
576 „ 36 „ — „

Kapható Barry du Barry és társa által Bécsben, Goldschmiedgasse 8. Pesten Töröknél, Kolozsvártt Kronstädter Józsefnél, Pozsonyban Pisztorynál, Debreczenben Borsos Ferencznél, és mindenütt postai utánvét mellett.

*) E rovat alatt megjelenő czikkért a szerkesztőség semmi felelősséget nem vállal — Szerk.

HIVATALOS.

Sz. 1450 1870. (331) (3—3)
382

Árverezési hirdetmény.

A főméltóságu m. kir. pénzügyministeriumnak f. é. 27,469. számu magos intézkedése folytán a Dées- Szamosujvári kincstári uradalomhoz tartozó, és Szépkenyerü Szentmártonba, Kérőbe, Ungurfalván, Kis Somkúton, Nagy Borsán, Bálványos Váralyán, Soosmezőn és Vasas Szent-Iványon fekvő rész-jószágok 1871-ik évi május 1. kezdve 10 évekre fognak haszonbérbe adatni.

A méltóságos m. kir. bánya-igazgatóságnak folyó évi julius 28. kelt 5682. számu leirata következtében a bérbeadás nyilvános árverezésen zárt és szóbeli ajánlatok elfogadásával fog megtörténni, mely folyó **augusztus hava 24-én és a következő napon dél előtti 9 órakor**, a Deési adó mint gazdasági hivatal termében fog végrehajtatni.

Mindazon bérleni szándékozók kik magukat erkölcsiségök, vállalat képességök, ugy szintén a bérleti vállalathoz megkivántató vagyonosságokról béigazolhatják, felhivatnak ajánlatuk 10% mint vadiumot magokkal hozva az árverezéshez megjelenni.

Az egyes bérlemények körül irása ugy szintén az árverezési feltételek a hivatalnál nappali órákban megtekinthetők.

M. kir. adó mint Gazdasági hivatal.

Deésen, 1870. Augusztus 3-án.

ad Sz. **250.** 1870. (333) (3—3)

Árlejtési hirdetés.

Kolozsmegye felső kerülete némely épités alatt álló utvonalaira szükséges kő, kavics és tört kő-halmok eléállitása és kiszállitása vállalkozók által czéloztatván, e végből f. é. **Augusztus 22-én d. e. 10 órakor Kolozsvártt**, a megye házánál árlejtés fog tartatni. Tájékozásul a következők hozatnak tudomásra:

1) A Bács Zsombori utvonalon szükségeltetik:

a) A Kardosfalvi hidtól a M. Nádasi vasut állomásig 540 kavics-halom. Eléállitása történik a bácsi kavics-bányából. Kikiáltási ára egy halomnak 3 frt 97 krt.

b) A M. Nádasi vasut állomástól a M. Sárdi kőbányáig 374 tört kő-halom. Eléállitása a M. Sárdi kőbányából. Kikiáltási ára egy halomnak 6 frt 18 kr.

Egy kavics vagy tört kő halom 54 köb-láb tartalmu.

2) A N. Almás-Zsombori utra kell 268 kö-ből kő. Kikiáltási ára egy köb-ölnek 19 frt 32 kr.

A vállalkozni akarók a részletek iránt felvilágositást nyerhetnek mindennap a vármegyeházánál a Közigazg. aljegyző irodában.

Kolozsmegye Kolozsvártt, august. 3-án tartott tisztségi üléséből

Gyarmathy Miklós, alispán.
Csákány László, aljegyző.

NEM HIVATALOS.

(166) 11/8 (10—12)

A legjobb és legolcsóbb **órák, 3 évi irásbeli jótállás mellett,** a sok évek óta magának hirnevet szerzett

Kohn Ignácznál

Pest, kigyóutcza **6** szám alatt kaphatók.

Genfi zsebórák.

	ft.	ft.	ft.
Ezüst hengerórák 4 rubinnal	10	11	12
„ „ aranyszéllel, felszökkenő	12	13	14
„ „ dupla fedéllel, 4—8 rubinnal	15	16	17
„ horgonyórák 15 rubinnal	15	16	17
„ „ dupla fedéllel, 15 rubinnal	18	20	22
„ „ kristály üveggel	18	20	22
„ „ „ dupla fedéllel, 15 rubinnal	24	26	28
„ remontoirok kristály üveggel, 15 rubinnal	28	30	32
„ „ dupla fedél, krist. üveg, 15 rubinnal	35	38	40—45
Arany hengerórák, Nro. 3, 4—8 rubin.	30	32	35
„ horgonyórák „ 3, 15 „	37	40	42
„ „ arany köpenynyel	48	52	55
„ „ dupla fedéllel, 15 rubin.	55	60	65
„ „ „ „ arany köpenynyel,	70	75	80—90—100
„ henger-hölgyórák, 4—8 rubin.	24	26	28
„ „ „ dupla fedéllel, 8 rubinnal	38	40	45

	ft.	ft.	ft.
Arany hengerórák Nro. 3. gyémánt és zománczczal	40	45	50—55
„ horgony- „ remont.	60	70	80—90—100
Inga-órák, minden 8 nap felhuzhatók	18	20	22—24
„ egész- és félórát ütők	30	32	
„ egész- és negyedórát ütők	48	50	55
Hónap szabályok	30	32	
Munkás-órák kristályüveggel	14		
Varázsórák, melyeket soha sem kell felhuzni	45		
Ébresztők órával	7		
Arany-lánczok, rövidek, Nro. 3, 18 20, 25, 30, 40—50 frt.			
Arany-lánczok, hosszszuk, Nro. 3, 18 krt. 35, 40, 45, 55, 65—80 frt.			
Ezüst-lánczok, rövidek, 13 próbás ezüstből 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 frt.			
Ezüst-lánczek, hosszszak 13 próbás ezüstből 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 16 frt.			

Mindennemü igazitások a legujabb genfi mód szerint, a legjobban és legjutányosabban teljesittetnek.

Régi órák, régi arany- és ezüst cserében elfogadtatnak.

Külmegrendelések, az összeg beküldése, vagy utánvét mellett gyorsan teljesittetnek. Oly órák, melyek nem tetszenek, becseréltetnek.

(45) — 11/8 1870. — (13—*)

Valódi MOLL SEIDLITZ-PORA

mely a párisi műkiállitáson arany-érmet nyert.

Középponti raktára a „Gólyához“ czimzett gyógyszertár Bécsben, és egyedül az alább megnevezett raktárakban kapható.

Figyelmeztetés. Miután tapasztaltam, hogy az ugynevezett **Seidlitz-por** használati utmutatásokkal árultatnék, melyek szóról szóra az enyim szerint utánozva, a közönség csalódására, még saját névaláirásomat is viselik, s ily módon azok külsőjökről itélve saját gyártmányaimmal könnyen felcserélhetők lévén, bátor vagyok azért ezen hamisitások ellenébe óvásul mindenkit azon megjegyzéssel figyelmeztetni, miszeint az ilynemű szereknek megkülönböztetése végett, **„az általam készitett Seidlitz-por minden katulyája és minden egyes adag papir-burkolata hivatalos őrizmény alatti saját véd-iparjegyemmel van ellátva.“**

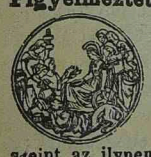

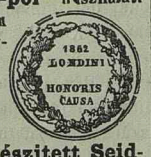

Ára egy bépecsételt eredeti skatulyának **1 forint** oszt. ért.

Használati utasitással minden nyelven.

E porok számtalan, rendkivüli esetben bebizonyult gyógyhatásuknál fogva minden eddigelő ismert házi gyógyszerek közt bizonnyára a legelső helyre méltatandók. A császári nagy birodalom minden részeiből hozzánk beküldött több ezernyi hálairat részletes bizonyitványul szolgál, hogy azok **rögzött dugulás, emésztetlenség és gyomorégés**, továbbá **görcsök, vesebetegség, idegbaj, szivdobogás, ideges főfájás, vértorlódás, köszvényszerü tagfájdalom**, s végül **hysteria, hypochondria, tartós hányási inger** stb. eseteiben a legjobb eredménynyel használtattak, s a legtartamosb gyógyeredményt vivtak ki. Ezen, már nagy csomaggá nőtt levelezés számtalan bizonyitványait tartalmazza azon szenvedőknek, a kik gyakran, miután az allopathiai és vizgyógymódot hasztalan használták, ezen egyszerü házi szerhez folyamodtak és egességüket egyszerre és állandóan viszszanyerték. Ezen elismerési iratokban a nép majd minden osztálya u. m. tanitók kereskedők, kézmüvesek, müvészek, mezei gazdák, tanárok, hivatalnokok, katonák, söt gyógyszerészek és orvosok is, valamint több oly mindkét nemből való egyének képviselvék, a kiknél azelőtt a leghiresebb gyógyforrások a legkisebb könnyebbülést se idézték elő és a kik csupán a valódi Seidlitz-Porok rendszeres használata által lettek tökéletesen egészségesek.

Valódi minőségben kapható **csupán csak Kolozsvártt: BINDER K.** (ezelőtt Ritter) gyógytárában b.-monostor-utcza a városi Redoute során; továbbá **Wolff J.**, dr. **Hintz György** és **Engel J. gyógytáraiban.**

Beszterczén: Szongot György.
Brassóban: Jekelius F.
M.-Vásárhelytt: Jeney Károly és Bucher M.
Nagy-Károlyban: Schöberl.
Nagy-Szebenben: Müller gyógysz.
N.-Váradon: Jánky Antal.
Segesvártt: Teutsch J. B.
Szászsebesen: Binder F. gyógysz.
Szerdahelytt: Schimert F. gyógysz.
Zilahon: Harmath S. F.

A fennebbi czégeknél létezik még ezeken kivül a

norvegiai „Bergen“ városból való valódi DORSCH-MÁJHALZSIROLAJ raktára is.

Ára egy nagyobb üvegnek **1 frt. 80 kr.** egy kisebbnek **1 frt.** o. é.

Az üvegcsék el vannak látva védmárkommal és kimeritő használati utasitással.

Ez az egyetlen faj, mely minden tölités előtt vegytanilag megvizsgáltatik és czinkupakkal elzárt üvegekben küldetik el. — Ezen legtisztább és leghatályosbb májhalzsir faj a dorschhalaknak leggondosabb egybegyüjtése és kivilágositása által van megnyerve, és egyátalában semmi vegytani kezelés alá nem vonatott, hanem a **bepecsételt üvegekben levő folyadék egészen épen és azon állapotban van, mikènt az közvetlenül a természet által nyujtatott.** — E valódi Dorsch-májhalzsirolaj Európának minden orvosi tekintélye által mint legjelesebb gyógyszer a **meli- és tüdőbajokban. scrophulus és rachitis, köszvény és csúz, idült bőrkiütés, szemgyuladás, ideg-** és több más **bajokban** legsikeresebben alkalmaztatik.

MOLL A. gyógyszerész **Bécsben**, „zum Storch“, Tuchlauben.

(332) 3—3

Haszonbéri hirdetés.

A kolozsvári ev. ref. egyháznak a magyar-kapun kivül fekvő **„három liliom“** czimü korcsmája f. évi **sept. 4-én d. e.** Kele Izrael egyházi gazdagondnok kurta-szappanyutczai 368. számu házánál tartandó **árverezés** utján f.-évi szt. Mihály napjától kezdve 3 egymásra következő évre a többet igérőnek **bérbe** fog adatni. A haszonbéri föltételek nevezett egyházi gazda gondnoknál mindenkor megtekinthetők, ki egyszersmind ajánlatokat is elfogad.

Kolozsvártt **Stein J.** Pesten **Mach** és **Stein** könyvkereskedésében kapható:

Történelmi dolgozatok

a magyar és román nemzet viharos korszakából.
Irta KOÓS FERENCZ. I. füzet. Ára 1 frt. 30 kr. o. ért.

Korszerü egyházi beszédek.

Irta ZOMBORI GEDŐ. 2-ik füzet. Ára 1 frt. 20 kr.

Gr. Széchenyi István „BLICK“jének magyar forditása.

Közli **K. PAPP MIKLOS.**
I-ső II-dik III-dik és IV-dik V-ik füzet. Ára **2** frt. **50** kr.

Az 1870-ik évi törvények

ugy az azok életbeléptetése és végrehajtása tárgyában kibocsátott királyi miniszteri **rendeletek gyüjteménye.**
Hivatalos adatok után: közli SZENICZEY GUSZTÁV,
I-ső füzet. Ára 50 kr.

Az 1869-ik évi Törvényczikkek,

hivatalos kiadás, 8-ad. telyeskiadás	1 frt 10 kr.
Kötve	2 frt.
Zsebkiadás	1 frt 20 kr.

Egészségi könyvtár.

I. kötet.

A husevés

az ösztön, az ész, a lelkiismeret, a vallás-történelem és a természettudományok itélőszéke előtt. Med. dr. NAGEL RICHARD német szövegéből forditotta Velis Simon természeti (viz) orvos, orvos-sebész, szülész és szemész. Ára 40 kr.

(339) 1—3

Hirdetmény.

Dobokamegyében Szamos-Ujvártól 3½ óra távol levő Meleg-Földvár helységében egy 257 holdból álló birtok, szántó 123 h. 1552 négyszögöl, kaszáló 72 h. 872 n. öl, szőlő 1 h. 45 n. öl, erdő 16 h. 1435 n. öl, 2 h. 425 n. öl, legelő 32 h. 80 nöl, lakház, kerttel együtt haszonbérbe kiadó, vagy örökáron eladó. Értekezhetni tek. professor Mikó Lőrincz urral Kolozsvártt.

(338) (1—3

A magyaroi közbirtokosság Kishód, Fancsal, Negoi, Stegia, Dregus, Csika, Rekettyis, Braduison és Wojwodásza nevü legelő havassai, 1870. **Szeptember 1-ső napján** a délelőtti órákban Szász-Régenben Balogh Ferencz ügyvéd ur házánál, nyilvános árverés utján, 1871 april 24-ik napján kezdőleges két egymásutánni évekre, haszonbérbe fognak adatni.

A feltételek nállam bármikor megtudhatók. Magyarón, 1870 augusztus 6-ik napján.

Wagner György,
birtokossági aligazgató.

(321) (3—3)

Egy tanuló

vétetik fel **PEIELLE ISTVÁN kereskedésébe** Kolozsvártt.

(272) (9—12)

Striberny Stanislaus,

fegyvergyárnok és szállitó a cs. kir. hadsereg számára.

Raktár Mariahilferstrasse Nr. 90.

Saját gyár Hütteldorf Bécs mellett legjobban osztályozott raktárt tart mindenféle **vágó-, szuró- és lőfegyverekből, vadász-** és **vivóeszközökből, lovaglószerekből, fegyver** és **felszerelési czikkekből, hátultöltőfegyverekből, revolverek- és terzerolokból** saját gyártmánya szerint a legjutányosabb gyári áron.

Részletes árjegyzékek kivánatra ingyen szolgáltatnak. Megrendelések a feladás, vagy rajzminta szerint pontosan teljesittetnek.

(294) 11/8 (3—6)

Jelentés varrógép-kereskedőkhöz!

Csak nagyban.

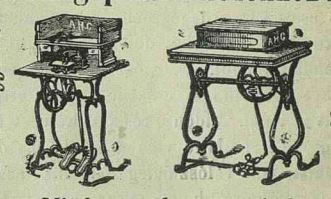

Csak nagyban.

Minden rendszer szerinti **varró-gépek, gomblyuk-gépek, keztyű-varró-gépek, fűzőlyuk-gépek.**

Árleszállitásomról kérem tudomást venni.

Minden megrendelés azonnal teljesitetik, miután sok ezer gép van raktáron, s elárusitók képesek az én gépeim árulásával részlet-árukat tetemesen modósitni és még is annyi nyereségök lesz, mint volt eddigelé a magasabb árak mellett.

Képes árjegyzékek ingyen.

Részletben nem árultatik, tehát magánosok tudakozódásai nem vétetnek tekintetbe.

CURJEL H. ALBERT.
Bécs, Mariahilferstrasse 70.

(215) (7—12)

A cs. k. szabadalmazott patkány, házi és mezei egér, vakond és svábbogár pusztitó

Arkánum

t. gyárához Bécsben, Neubaugasse, Nr. 70. **Miután önnek cs. k. szab. arkánumát bámulatos sikerrel alkalmaztuk,** kérjük hogy postafordultával még 6 szelenczét küldeni sziveskedjék. Tisztelettel maradván a cs. k. szab. neubaui és burgaui fonógyárak igazgatósága Stájerhonban.

Valódi minőségben kapható:

Kolozsvártt Fölly és Hutflesznél (a főtéren), M.-Vásárhelytt Fogarasi Demeternél, Brassóban J. L. Hesshaimernél, Segesvártt és Szebenben J. B. Misselbacher és fiainál kapható. 1 nagy bádog 1 ft, kis bádog 80 k. Egyes bádog megrendelése is utánvétel melett gyorsan teljesittetik. Ugyanott kapható citrom-kenőcs, egyedüli szer a fagyhójagok és tyúkszem ellen, 1 tégely 50 kr.

Iskola Alapítvány – Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală – BCU Cluj-Napoca.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betüivel Stein Jánosnál.